

## Arrest

**nr. 325 906 van 28 april 2025**  
**in de zaak RvV X / XI**

**Inzake:**     X  
               X

**Gekozen woonplaats:**   **ten kantore van advocaat E. VAN DE COTTE**  
                                  **Kortrijksesteenweg 641**  
                                  **9000 GENT**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 27 november 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 december 2024 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 20 januari 2025.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

1.1. Verzoekers dienen op 22 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Zij worden een eerste keer gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 11 mei 2022.

1.2. Op 11 augustus 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) voor elk van de verzoekers een beslissing waarbij hun beschermingsverzoeken kennelijk ongegrond worden verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.3. Deze beslissingen worden op 25 juni 2024 vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd bij arrest nr. X.

Verzoekers worden op 19 augustus 2024 een tweede maal gehoord op het CGVS.

De commissaris-generaal neemt vervolgens op 30 oktober 2024 voor elk van de verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker K.D. luidt als volgt:

#### *A. Feitenrelaas*

*U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Tbilisi. U bent getrouwd met [D.M.] (CG: xxx). Jullie hebben een dochter, [E.] (°2019). In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.*

*U was profvoetballer en u heeft bij verschillende clubs in verschillende landen gespeeld. In 2018 speelde u bij PFC Sumy in Oekraïne. Voor de wedstrijd tegen Volyn Loetsk werd u benaderd door handlangers van de Georgische gangster '[K.]'. De mannen wilden dat u ervoor zorgde dat uw ploeg de wedstrijd zou verliezen. U weigerde. De mannen werden boos en dreigden ermee uw been te breken. In de dagen erna werd u nog een aantal keer opgebeld en uitgescholden. Tijdens de volgende wedstrijd brak u uw been. Begin 2019 keerde u terug naar Georgië om verder te revalideren. Uiteindelijk tekende u een contract bij de ploeg Shevardeni.*

*U speelde een paar wedstrijden maar op 22 april 2019 kreeg u te horen dat u niet meer mocht voetballen. U werd verdacht van matchfixing in Oekraïne. Uw advocaat en agent [R.M.] probeerde de zaak op te lossen via de Oekraïense voetbalbond. In Oekraïne was u immers vrijgesproken voor matchfixing. De Georgische federatie hield echter voet bij stuk en u bleef geschorst.*

*Daarop besliste u te stoppen met voetballen en als vertegenwoordiger voor kledingmerken te beginnen. U kleepte twee voetbalteams en u was in onderhandeling met het Georgisch nationaal elftal. De voetbalbond wilde uiteindelijk niet met u samenwerken. U kreeg opnieuw dreigtelefoons. Vervolgens besliste u in de wijnhandel te stappen. U kreeg een aantal grote bestellingen maar de restauranthouders haakten af. Ze zeiden dat ze problemen gekregen hadden door u en niet verder met u konden werken. In Tbilisi werd u aangesproken door een man die dreigde u te vermoorden als u niet stopte met al uw activiteiten in Georgië.*

*Om tot rust te komen ging u met uw gezin op vakantie naar Disneyland en Wenen. In Wenen werd u opnieuw gebeld. Ze vroegen u terug te komen naar Georgië om te praten, anders zouden ze u vermoorden. U keerde niet terug naar Georgië maar reisde via Boedapest, Amsterdam, Londen en Dublin naar Brussel. Op 22 november 2021 dienden u en uw vrouw een verzoek om internationale bescherming in.*

*Op 11 augustus 2022 verklaarde de Commissaris-Generaal uw verzoek kennelijk ongegrond. Op 9 september 2022 ging u in beroep tegen deze beslissing. De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS op 25 juni 2024 in arrest 308794.*

*Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: paspoorten, geboorteakte kind, huwelijksakte, bewijs eigen zaak wijnbouw, vonnis beroep Oekraïense voetbalbond, brief aan Oekraïense voetbalbond, volmacht advocaat.*

#### *B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.*

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend problemen van gemeenrechtelijke aard. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Verder dient ook vastgesteld te worden dat u laattijdig uw verzoek om internationale bescherming indiende, wat een negatieve impact heeft op uw geloofwaardigheid en de werkelijke nood aan bescherming. Begin november 2021 was u op vakantie in Wenen toen u besliste niet meer terug te keren naar Georgië (NPO 1 p.7). Omdat u vermoedde dat u gevolgd werd (NPO p.7), reisde u achtereenvolgens naar Boedapest, Brussel, Amsterdam, Londen, Dublin, opnieuw Amsterdam en tenslotte opnieuw Brussel waar u op 22 november 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende (NPO 1 p.5). Een vermoeden dat u gevolgd werd kan niet verklaren waarom u niet onmiddellijk internationale bescherming verzocht in Oostenrijk, een land waarvan aangenomen kan worden dat het in staat is om u bescherming te bieden.

U vreest bij terugkeer naar Georgië vermoord te worden. U vreest ook dat er iets met uw vrouw en kind zal gebeuren (NPO 1, p.10). Uw problemen begonnen wanneer u matchfixing weigerde in de periode dat u in Oekraïne bij PFC Sumy speelde. Sindsdien werd u geregeld bedreigd door mannen die voor de gangster [K.] werkten (NPO 1, p.5-6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en dewelke is toegevoegd aan uw dossier blijkt dat voetbalclub PFC Sumy betrokken was bij een matchfixingschandaal (Futbolgrad) en dat u daar in die periode speelde (transfermarkt). U legt uw vrijspraak in het schandaal bij de Oekraïense voetbalbond, een brief aan de Oekraïense bond en een volmacht aan uw advocaat om u in de zaak te vertegenwoordigen neer (doc. 5,6,7). Het is aannemelijk dat u in Oekraïne benaderd werd voor matchfixing en dit weigerde. Daarbij moet wel opgemerkt worden dat u beweert dat u definitief geschorst werd door de Georgische voetbalbond. U legt echter geen materiële stukken voor die bewijzen dat u effectief door de Georgische voetbalbond definitief geschorst werd. Het enige wat u voorlegt is een brief die u zelf naar de Oekraïense bond stuurde toen de procedure tegen u inzake matchfixing nog lopende was (doc.6). Uit de gespecialiseerde website transfermarkt blijkt voorts dat u nog tot juni 2021 aangesloten was bij de club Shevardeni (transfermarkt.be/...). Indien u daadwerkelijk definitief door de Georgische voetbalbond werd uitgesloten doet het de wenkbrauwen fronsen dat u nog zolang aan een club verbonden was.

Los daarvan kan u niet aannemelijk maken dat u na uw vrijspraak jarenlang door '[K.]' werd gevisieerd. Zo gaf u aan dat [K.] wraak wilde nemen nadat u zijn voorstel tot matchfixing weigerde (NPO 2, p.5). U beweert dat hij verantwoordelijk was voor het breken van uw been, uitsluiting door de Georgische voetbalbond, het kelderen van al uw professionele activiteiten en het uiten van doodsb bedreigingen. Indien u daadwerkelijk op dergelijke schaal door één persoon werd gevisieerd kan redelijkerwijs verwacht worden dat u concrete informatie kan geven over deze persoon. Dit is niet het geval. U kent alleen zijn bijnaam, [K.] (NPO 1, p.7). Voor u benaderd werd voor matchfixing had u nog nooit van [K.] gehoord en u weet niet [K.] of connecties heeft bij de politie (NPO 2, p.7). U verklaart dat u geen verdere informatie zocht over [K.] omdat u daar niet in geïnteresseerd was (NPO 2, p.4). Dat u nalaat meer informatie over [K.] te vergaren, hetgeen essentieel is om de ernst van uw vrees te kunnen inschatten, doet afbreuk aan de 'geloofwaardigheid van uw vrees.

Ten tweede zijn uw verklaringen inzake de bedreigingen van [K.] onlogisch en bovendien tegenstrijdig. Enerzijds beweert u dat men in Georgië dreigde u te vermoorden als u niet opdonderde (NPO 1, p.9). Na uw vertrek zouden ze dan weer gebeld hebben om te eisen dat u terugkeerde naar Georgië omdat u geld zou hebben, anders zouden ze u vermoorden (NPO 1, p.7). Dit mist elke logica. Indien [K.] u op financieel vlak wilde afpersen kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij hier in Georgië mee zou beginnen, in plaats van u eerst het land uit te jagen en daarna te doen terugkeren. Ook de vermeende sabotage van uw bedrijven in Georgië is in dit opzicht niet logisch, als u geen geld verdient kan [K.] het niet afnemen. Wat betreft de bedreigingen die uw vrouw ontvangen zou hebben, stemmen uw verklaringen niet overeen met de verklaringen die uw vrouw aflegde, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo verklaart u dat ze ook bij uw vrouw langskwamen en haar bedreigden (NPO 2, p.5). Uw vrouw houdt het echter op een kort telefonisch gesprek ([D.] NPO 2, p.4).

Ten derde is het opmerkelijk dat [K.] niet ingreep toen u getuigde over de matchfixingzaak (NPO 2, p.5). Gezien het belang en de persoonlijke betrokkenheid van [K.] bij deze zaak kan redelijkerwijs verwacht worden dat [K.] u juist hier zou trachten te intimideren. Dat hij dit naliet houdt geen steek.

Ten vierde slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat uw weigering om matches te fixen in Georgië de verregaande gevolgen had die u aanvoert. Zo moet vastgesteld worden dat u uw vermeende vervolgers u nooit fysiek aangevallen hebben na uw terugkeer naar Georgië (NPO 2, p.7). Ten tweede voert u aan dat u

onderhandelingen voerde met de Georgische voetbalfederatie, maar dat de federatie uiteindelijk voor een andere kledingleverancier koos (NPO 1, p.6). U stelt dat [K.] hiervoor verantwoordelijk is en dat er corrupte ex-voetballers betrokken zijn bij de overheid, zoals de burgemeester van Tbilisi (NPO 2, p.6). U brengt echter geen concrete elementen aan die aannemelijk maken dat deze ex-voetballers corrupt zijn of de kledij van de nationale ploeg doelbewust zouden gebruiken om u te benadelen. Wat betreft uw wijnhandel dient opgemerkt te worden dat er, zoals u aangeeft, veel verdelers en merken van wijn zijn in Georgië. Dat u de concurrentiestrijd verloor hoeft niet te betekenen dat [K.] hierachter zat (NPO 2, p.6).

Uit bovenstaande volgt dat u niet aannemelijk maakt dat [K.] na uw terugkeer naar Georgië viseerde. Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw paspoorten, geboorteakte kind en huwelijksakte hebben betrekking op uw identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet betwist wordt. Uw bewijs van uw eigen zaak in de wijnbouw wordt niet betwist. Het vonnis van uw beroep bij Oekraïense voetbalbond, uw brief aan de Oekraïense voetbalbond en de volmacht aan uw advocaat werden reeds besproken in deze beslissing.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.5. De tweede bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster D.M. luidt als volgt:

#### “A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Tbilisi. U bent getrouwd met [D.K.] (CG:xxx). Jullie hebben een dochter, [E.] (°2019). In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

Uw man was profvoetballer en hij heeft bij verschillende clubs in verschillende landen gespeeld. In 2018 speelde hij bij PFC Sumy en woonden jullie in Oekraïne. Uw man werd benaderd voor matchfixing maar weigerde. Hij werd bedreigd, wanneer ze uw man niet konden bereiken hebben ze ook een keer naar u gebeld. Begin 2019 keerden jullie terug naar Georgië. Uw man probeerde opnieuw te voetballen en nadien in het bedrijfsleven te werken maar werd gedwarsboomd door de mannen die hem bedreigden.

Om tot rust te komen ging u met uw gezin op vakantie naar Disneyland en Wenen. In Wenen werd uw man opnieuw gebeld en bedreigd. U keerde niet terug naar Georgië maar reisde via Boedapest, Amsterdam, Londen en Dublin naar Brussel. Op 22 november 2021 dienden u en uw man een verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 augustus 2022 verklaarde de Commissaris-Generaal uw verzoek kennelijk ongegrond. Op 9 september 2022 ging u in beroep tegen deze beslissing. De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS op 25 juni 2024 in arrest 308794.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: paspoorten, geboorteakte kind, huwelijksakte, bewijs eigen zaak wijnbouw, vonnis beroep Oekraïense voetbalbond, brief aan Oekraïense voetbalbond, volmacht advocaat.

#### B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Uit uw verklaringen blijkt dat u zich in uw verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde motieven als uw echtgenoot [D.K.] (CG: xxx). In zijn verzoek om internationale bescherming werd tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing werd als volgt gemotiveerd:*

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

### 2. Verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het artikel 3 van het EVRM, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers geven aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen en trachten deze te weerleggen.

Vooreerst betogen zij dat zij niet kunnen rekenen op de bescherming van hun nationale autoriteiten aangezien er onderlinge banden bestaan tussen de maffia, de politie en de politiek onder het huidige regime. Zij verwijzen hiertoe naar het feit dat Georgië niet langer op de lijst met veilige landen staat en naar de alomtegenwoordige corruptie zoals deze blijkt uit de COI Focus van 11 december 2023 omtrent de algemene situatie in Georgië. Verzoekers klagen in dit verband aan dat het CGVS in de bestreden beslissingen geen enkel onderzoek heeft gevoerd naar de mogelijke corruptie binnen politie en justitie noch naar de in Georgië voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden.

Verder gaan verzoekers in op de bevindingen van de verwerende partij omtrent het laattijdig indienen van hun beschermingsverzoek, het ontbreken van enig bewijs over verzoekers schorsing door de Georgische voetbalbond, verzoekers nalaten meer informatie over K. te vergaren, de onlogische en tegenstrijdige verklaringen van verzoeker inzake de bedreigingen door K. en de onaannemelijkheid van de voorgehouden verregaande gevolgen van verzoekers weigering om matches te fixen in Georgië.

Verzoekers voegen geen stukken toe ter staving van hun verzoekschrift.

### 3. De partijen dienen geen pleitnota in.

### 4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen

die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen moeten steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart dat hij profvoetballer was en dat hij in 2018 speelde bij de ploeg PFC Sumy in Oekraïne. Hij zou hebben geweigerd om mee te werken aan matchfixing waarna hij en zijn vrouw, verzoekster, zouden zijn bedreigd. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Georgië vermoord te worden en dat er iets zal gebeuren met verzoekster en hun kind (NPO verzoeker 11 mei 2022 (hierna: NPO I), p. 10). Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, dat door verzoekers niet wordt betwist.

5.2. In arrest nr. 308 794 van 25 juni 2024 merkte de Raad op dat in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, Georgië niet meer werd opgenomen in de lijst van veilige landen. Georgië werd dus niet meer aangemerkt als een veilig land van herkomst, waardoor de wettelijke grondslag van de eerdere beslissingen van 11 augustus 2022, met name artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet kwam te vervallen. Verder stelde de Raad vast dat verzoekers verklaringen omtrent onderlinge banden tussen politie, maffia en politiek, steun vonden in de landeninformatie, zodat de commissaris-generaal niet kon stellen dat dit een loutere bewering betrof waaraan geen geloof kon worden gehecht. Evenwel kon uit de landeninformatie geen deugdelijke conclusies worden gemaakt over de beschermingsmogelijkheden in Georgië voor verzoekers in hun specifieke omstandigheden. Immers, oordeelde de Raad dat er vooreerst een grondig onderzoek moest worden gevoerd naar de geloofwaardigheid van de asielmotieven van verzoekers vooraleer er kon worden gesteld dat verzoekers niet aannemelijk maken dat in hun geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de Georgische overheden beschikbaar of toegankelijk zou zijn. De eerdere beslissingen van de commissaris-generaal waarbij de beschermingsverzoeken kennelijk ongegrond werden verklaard, werden bijgevolg vernietigd.

De Raad stelt vast dat verzoekers opnieuw gehoord zijn bij het CGVS op 19 augustus 2024 en dat de bestreden beslissingen een beoordeling bevatten van de geloofwaardigheid van verzoekers' asielmotieven.

Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekers' aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn zodat een gegronde vrees voor vervolging niet aannemelijk wordt gemaakt, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande de verschillende vaststellingen waarop de commissaris-generaal zijn beoordeling steunt. Deze bevindingen vinden steun in het administratief dossier, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissingen, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

Verzoekers slagen er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen

5.3. In casu wordt door de commissaris-generaal niet betwist dat verzoeker profvoetballer was, dat hij in 2018 speelde bij de ploeg PFC Sumy in Oekraïne, en dat deze voetbalclub betrokken was in een matchfixingschandaal. De commissaris-generaal acht het aannemelijk dat verzoeker in Oekraïne werd benaderd voor matchfixing en dat hij dit weigerde. De problemen die verzoeker ten gevolge hiervan zou hebben gekend met de Georgische gangster K., worden echter niet aannemelijk geacht.

5.4. Verzoeker verklaarde dat hij definitief werd geschorst door de Georgische voetbalbond. Verzoeker, die in Oekraïne werd vrijgesproken in het matchfixingschandaal door de Oekraïense voetbalbond, maakt echter niet aannemelijk dat hij op 22 april 2019 omwille van dit matchfixingschandaal definitief werd geschorst door de Georgische voetbalbond, laat staan dat dit het werk was van de maffia die samenwerkte met de Georgische voetbalfederatie, zoals verzoeker voorhoudt (NPO I, p. 6).

Hij brengt immers geen materiële stukken, enig document of enig begin van bewijs, bij die aantonen dat hij effectief definitief werd geschorst door de Georgische voetbalbond. Het enige wat verzoeker voorlegt is een brief die hij zelf naar de Oekraïense bond stuurde toen de procedure tegen hem inzake matchfixing nog lopende was (AD CGVS, map met documenten, nr. 6). Verzoeker repliceert in zijn verzoekschrift dat aangezien zijn schorsing niet koosjer was, het logisch is dat de voetbalfederatie hierover niets op papier wilde zetten, maar hij overtuigt allerminst met dit betoog. Indien verzoeker daadwerkelijk op definitieve wijze werd geschorst, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hierover schriftelijke communicatie bestaat die de definitieve schorsing officieel maakt. Los van de reden waarom verzoeker zou zijn geschorst, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat er officiële en juridische documenten moeten zijn van deze definitieve schorsing. Wanneer een speler op definitieve wijze niet meer ingezet mag worden op het veld moet dit immers publiek bekend worden gemaakt zodat deze schorsing nageleefd en gecontroleerd kan worden.

De commissaris-generaal bemerkt overigens nog terdege dat *“[u]it de gespecialiseerde website transfermarkt blijkt (...) dat u nog tot juni 2021 aangesloten was bij de club Shevardeni (transfermarkt.be/ (xxx))”*. Indien verzoeker daadwerkelijk reeds in 2019 door de Georgische voetbalbond werd uitgesloten, is het niet aannemelijk dat verzoeker nog zolang aan een club verbonden was. Verzoeker betoogt dat deze informatie niet correct is, getuige hiervan het feit dat de website ‘Transfermarkt’ vermeldt dat hij actueel zonder club is, terwijl hij heden bij KRC Gent speelt. Verzoeker legt echter geen enkel bewijs voor dat hij heden nog steeds bij KRC Gent speelt en toont derhalve niet aan dat de informatie op voormelde website niet correct is en de commissaris-generaal hieruit verkeerde conclusies heeft getrokken. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker zelf verwees naar de website ‘Transfermarkt’ tijdens zijn persoonlijk onderhoud (NPO I, p. 3).

5.5. Verder kan verzoeker niet aannemelijk maken dat hij na zijn vrijpraak in Oekraïne nog jarenlang door K. werd geveiseerd. De commissaris-generaal motiveert terdege: *“Zo gaf u aan dat [K.] wraak wilde nemen nadat u zijn voorstel tot matchfixing weigerde (NPO 2, p.5). U beweert dat hij verantwoordelijk was voor het breken van uw been, uitsluiting door de Georgische voetbalbond, het kelderen van al uw professionele activiteiten en het uiten van doodsb bedreigingen. Indien u daadwerkelijk op dergelijke schaal door één persoon werd geveiseerd kan redelijkerwijs verwacht worden dat u concrete informatie kan geven over deze persoon. Dit is niet het geval. U kent alleen zijn bijnaam, [K.] (NPO 1, p.7). Voor u benaderd werd voor matchfixing had u nog nooit van [K.] gehoord en u weet niet [K.] of connecties heeft bij de politie (NPO 2, p.7). U verklaart dat u geen verdere informatie zocht over [K.] omdat u daar niet in geïnteresseerd was (NPO 2, p.4). Dat u nalaat meer informatie over [K.] te vergaren, hetgeen essentieel is om de ernst van uw vrees te kunnen inschatten, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees.”*

Verzoeker slaagt er niet in hier een ander licht op te werpen. Waar hij in zijn verzoekschrift lijkt voor te houden dat hij nooit heeft gezegd dat K. verantwoordelijk was voor zijn beenbreuk, komt hij niet verder dan een schamele poging om zijn nalaten om meer informatie over K. te vergaren, te verschonen. Verzoeker heeft tijdens zijn beide persoonlijke onderhouds wel degelijk het vermoeden geuit dat K. verantwoordelijk was voor zijn beenbreuk. Zo gaf hij aan dat de maffia aan de telefoon op dreigende toon aanvallend reageerde op zijn weigering mee te werken aan de matchfixing: *“Hoe durf je te weigeren, weet je wel wie we zijn. Je beseft niet wat je doet. Als je weigert zal het heel slecht gaan. Ze zullen je breken tijdens een van de wedstrijden, dat je zo geblesseerd wordt dat je invalide wordt. (...) Tijdens de volgende wedstrijd werd mijn been gebroken.”* (NPO I, p. 5-6). Wat later zegt hij hierover ook: *“wat beloofd was werd uitgevoerd”* (NPO I, p. 8). In het tweede persoonlijk onderhoud kan verder worden gelezen: *“Ik kreeg de eerste bedreiging. Iemand sprak me aan en vroegen het spel te laten verliezen. Als ik dat niet deed zouden ze me breken zodat ik later niet meer zou kunnen spelen. (...) Ze hebben me bedreigd met mijn been te breken. Een paar matches laten braken ze mijn been”* (NPO verzoeker 19 augustus 2024 (hierna: NPO II), p. 3-4). Gevraagd wie hem bedreigde, bevestigde verzoeker dat het K. zelf en zijn mensen waren (NPO II, p. 3-4). Verzoekers poging tot het bijsturen van eerder afgelegde verklaringen door deze a posteriori te laten samenvloeien in een nieuwe verklaring is duidelijk na reflectie over de bestreden beslissing tot stand gekomen en kan derhalve niet worden aangenomen.

Verzoeker gaat er met zijn betoog voorts aan voorbij dat hij K. ook verantwoordelijk acht voor zijn uitsluiting door de Georgische voetbalbond, het kelderen van zijn professionele activiteiten en het uiten van doodsb bedreigingen. Derhalve mag van verzoeker wel degelijk worden verwacht dat hij verdere informatie zocht over K. teneinde zijn vrees voor deze persoon, en bij uitbreiding de maffia, correct in te schatten. Minstens mag verwacht worden dat verzoekers verklaringen over deze persoon meer gestoffeerd zijn en zijn kennis niet beperkt blijft tot enkel zijn bijnaam. Waar hij herhaalt dat het geen zin had om meer opzoeken te doen aangezien K. overal connecties had, meent de Raad dat het voor een verzoeker normaal is dat hij zoveel mogelijk moeite doet om de omvang en de evolutie van zijn persoonlijke problemen op te volgen, omdat hij zijn relaas moet baseren op elementen uit zijn land van herkomst die bij hem een vrees doen ontstaan. K. is immers direct gelinkt aan verzoekers’ beweerde problemen die hen tot een definitief vertrek uit hun land van herkomst zouden hebben genoopt. Bijgevolg is het relevant om in het kader van hun beschermingsverzoeken informatie te vergaren over K. Verzoeker heeft dit echter nagelaten. Hij heeft zelfs letterlijk verklaard: *“ik was daar niet in geïnteresseerd dus ik heb niet gezocht”* (NPO II, p. 4). Louter ontkennen dit te hebben gezegd, is geen ernstig verweer. Het feit dat hij zeer vaag en algemeen blijft over K. en nalaat verdere informatie te zoeken over deze persoon, wijst op een gebrek aan interesse bij verzoeker en ondermijnt verder de ernst en geloofwaardigheid van zijn aangevoerde vrees. Indien K. zo invloedrijk zou zijn als verzoekers beweren, mag redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekers meer concrete elementen zouden kunnen aanbrengen dat enkel zijn bijnaam, quod non. Het is overigens de vraag hoe verzoeker zou weten dat K. overal connecties zou hebben en dit op het hoogste niveau, indien hij hierover geen informatie heeft gezocht. Verzoeker is in deze niet coherent, hetgeen zijn geloofwaardigheid wederom ondermijnt.

5.6. Verzoekers verklaringen inzake de bedreigingen van K. zijn voorts onlogisch. De bestreden beslissingen duiden hierover: *“Enerzijds beweert u dat men in Georgië dreigde u te vermoorden als u niet opdonderde (NPO 1, p.9). Na uw vertrek zouden ze dan weer gebeld hebben om te eisen dat u terugkeerde naar Georgië omdat u geld zou hebben, anders zouden ze u vermoorden (NPO 1, p.7). Dit mist elke logica. Indien [K.] u op financieel vlak wilde afpersen kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij hier in Georgië mee zou beginnen, in*

*plaats van u eerst het land uit te jagen en daarna te doen terugkeren. Ook de vermeende sabotage van uw bedrijven in Georgië is in dit opzicht niet logisch, als u geen geld verdient kan [K.] het niet afnemen."*

Verzoekers gaan hier niet mee akkoord en stellen dat voor hen de motieven van K. en zijn handlangers al evenzeer onduidelijk zijn. Dergelijke kritiek is echter weinig beduidend noch verhelderend en werpt geen ander licht op voorgaande pertinente bevindingen.

Wat betreft de bedreigingen die verzoekster ontvangen zou hebben, stemmen verzoekers verklaringen voorts niet overeen met de verklaringen die verzoekster hierover aflegde. De commissaris-generaal motiveert terdege: *"Zo verklaart u dat ze ook bij uw vrouw langskwamen en haar bedreigden (NPO 2, p.5). Uw vrouw houdt het echter op een kort telefonisch gesprek ([D.] NPO 2, p.4)."* Verzoekers laten deze vaststelling geheel ongemoeid.

Waar de commissaris-generaal het voorts niet aannemelijk acht dat, gezien het belang en de persoonlijke betrokkenheid van K. bij deze zaak, K. niet ingreep toen verzoeker getuigde over de matchfixingzaak, wordt deze bevinding door verzoekers evenmin betwist.

Deze motieven blijven bijgevolg gehandhaafd en worden door de Raad overgenomen.

Voormelde onlogische en tegenstrijdige verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers' relaas.

5.7. Verzoeker slaagt er evenmin in de beweerde verregaande gevolgen van zijn weigering om matches te fixen in Georgië aannemelijk te maken. Verzoeker beweert dat zijn kleding- en wijnhandel door K. en zijn handlangers werd gedwarsboomd. Hij verwijst hiertoe naar de corruptie in Georgië. Zoals de Raad in zijn arrest nr. 308 794 oordeelde, wordt niet betwist dat er onderlinge banden bestaan tussen politie, maffia en politiek en dat er sprake is van corruptie. Evenwel herinnert de Raad eraan dat in dit arrest ook werd gesteld dat er vooreerst een grondig onderzoek moest worden gevoerd naar de geloofwaardigheid van de asielmotieven van verzoekers. Dat er onderlinge banden bestaan tussen politie, maffia en politiek in Georgië en dat er sprake is van corruptie neemt immers niet weg dat verzoekers concreet aannemelijk moeten maken dat zij hiervan het slachtoffer zijn geweest. In casu, is het loutere gegeven dat er corruptie bestaat in Georgië te algemeen en dus niet afdoende om aan te tonen dat verzoeker persoonlijk het slachtoffer werd van corruptie en dat zijn ondernemingen in het bedrijfsleven doelbewust door K. en zijn handlangers met behulp van zijn connecties werden gesaboteerd en dit omwille van zijn weigering om mee te werken aan matchfixing. Door louter te stellen dat corruptie in Georgië wijdverspreid is, brengt verzoeker geen concrete elementen bij die aantonen dat hij opzettelijk zou zijn benadeeld in zijn ondernemingen. De Raad volgt de commissaris-generaal verder waar hij stelt dat het feit dat verzoeker de concurrentiestrijd verloor als kledingleverancier voor de Georgische voetbalfederatie of voor zijn wijnhandel, niet hoeft te betekenen dat K. hierachter zat.

5.8. De ongeloofwaardigheid, minstens het gebrek aan ernst, van verzoekers' asielmotieven wordt versterkt door hun lange talmen om bescherming te zoeken, hetgeen niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Verzoekers waren van 1 tot 9 november 2021 op vakantie in Oostenrijk toen zij beslisten niet meer terug te keren naar Georgië. In plaats van daar ook meteen internationale bescherming aan te vragen, reisden zij achtereenvolgens naar Boedapest, Brussel, Amsterdam, Londen, Dublin, opnieuw Amsterdam en tenslotte opnieuw Brussel waar zij op 22 november 2021 een verzoek om internationale bescherming indienden.

De Raad benadrukt dat van een persoon die beweert te worden vervolgd in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Het niet eerder indienen van een verzoek om internationale bescherming stemt niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten. Dit doet bijgevolg sterk afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van de beweerde vrees en heeft een negatieve impact op de werkelijke nood aan bescherming.

Ter vergoelijking verklaren verzoekers in hun verzoekschrift dat (i) hun eerste bekommernis hun veiligheid was en zij aanvankelijk geen verdere stappen zetten, (ii) zij uit schrik voor represailles onbekend wilden blijven voor Belgische of andere Europese autoriteiten, en (iii) zij bang waren dat zij zouden worden gerepatriëerd. Dit betoog overtuigt allerminst.

Een gevoel van veiligheid is vooreerst geen alibi noch een verschoning om geen aanvraag in te dienen met het oog op het zich verzekeren van een blijvende bescherming tegen de vrees die verzoeker noopte zijn land van herkomst te verlaten. Angst om teruggestuurd te worden, kan evenmin vergoelijken waarom hij al die tijd heeft nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de vrees die hen noopte hun land van herkomst te verlaten, dan wel die hen verhindert ernaar terug te keren. Verzoekers zijn immers naar verschillende steden binnen Europa gereisd waardoor zij niet konden uitsluiten bij een controle te worden aangehouden en het risico te lopen eventueel naar hun thuisland te worden gerepatriëerd. Het niet eerder indienen van een beschermingsverzoek uit angst voor represailles staat voorts niet in verhouding tot de door hen voorgehouden vrees en feiten en overtuigt

evenmin. De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt overigens in vertrouwen en angst is geen reden om in een derde land geen internationale bescherming te vragen. Het niet onmiddellijk aanvragen van internationale bescherming in Oostenrijk, waarvoor verzoekers ter vergoelijking verschillende redenen opgeven doch waarvan wordt aangenomen dat het in staat is om hen bescherming te bieden, ondermijnt finaal de ernst en geloofwaardigheid van hun beweerde vrees.

Verzoekers verwijzen in hun verzoekschrift nog naar het arrest nr. 308 794 waarin de Raad oordeelde dat het enkele gegeven dat zij laattijdig hun beschermingsverzoek indienden, op zich niet afdoende is om tot de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden bedreigingen te besluiten, noch de nood aan bescherming in vraag te stellen. De commissaris-generaal heeft evenwel in navolging van wat in arrest nr. 308 794 werd gesteld, met name de nood aan een grondig onderzoek naar de geloofwaardigheid van de asielmotieven, de aangehaalde asielmotieven opnieuw onderzocht en beoordeeld. Zoals hoger is gebleken, betreft het motief over de laattijdigheid van hun beschermingsverzoek, in het kader van het nieuwe onderzoek dat door de commissaris-generaal werd gevoerd, heden evenwel niet langer het enige motief dat doet besluiten tot de ongeloofwaardigheid van de door hen aangehaalde asielmotieven. Hun betoog in dit verband is daarom niet dienend.

5.9. De Raad wijst er hierbij op dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich de beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vaststellingen in verband met zijn verklaringen op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat het verzoekers' asielmotieven aan geloofwaardigheid ontbreekt.

Het geheel aan documenten en verzoekers' verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers' individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, besluit de Raad samenvattend en in navolging van de commissaris-generaal dat de asielmotieven van verzoekers niet geloofwaardig zijn en dat zij er niet in slagen om hun problemen aannemelijk te maken. De commissaris-generaal besluit terdege: *"Uit bovenstaande volgt dat u niet aannemelijk maakt dat [K.] na uw terugkeer naar Georgië viseerde. Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn."*

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' asielmotieven en de door hen aangebrachte elementen niet aannemelijk worden geacht, is een verder onderzoek van de materiële voorwaarden omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, niet langer noodzakelijk.

Vermits er terecht geen geloof wordt gehecht aan de door verzoekers aangehaalde asielmotieven, is een onderzoek naar de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in deze irrelevant.

In hun verzoekschrift stellen verzoekers nog niet akkoord te gaan waar het CGVS opwerpt dat zij niet hebben aangetoond niet op de bescherming van hun nationale autoriteiten te kunnen rekenen. In dit verband benadrukt de Raad dit geen motief in de bestreden beslissingen vormt. Waar dit wel een motief vormde in de beslissingen van de commissaris-generaal van 11 augustus 2022, beklemt de Raad dat deze werden vernietigd bij zijn arrest nr. 308 794 en dus uit het rechtsverkeer zijn verdwenen. Verzoekers' betoog hierover is bijgevolg niet dienend.

5.10. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

## 6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekers brengen zelf geen gegevens in dit verband aan.

7. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde

wetsartikelen. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het CGVS werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouden kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Russisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken.

Verzoekers hebben geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissingen kunnen schragen en evenmin nieuwe elementen ontwikkeld die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt niet; een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt evenmin.

9. Uit wat voorafgaat blijkt verder dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissingen.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

#### 11. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekers.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Artikel 1**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

#### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

#### **Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend vijftientig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

C. DECAESTECKER,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

C. DECAESTECKER

M. MAES TORRES LOREDO